

ת"פ 13985/08/19 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 13985-08-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד זיוה לדרמן

נגד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עידן שני

החלטה

1. ביום 30.5.21, לאחר שמיעת הראיות, הרשעתי את הנאשם בהכרעת דין מפורטת במיוחס לו בכתב האישום, וכפועל יוצא מכך בעבירה של **פציעה כשהעברין מזוין**, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. ביום 19.10.21 גזרתי את דינו, בין היתר, ל-12 חודשי מאסר בפועל.

2. בהכרעת הדין קבעתי, בין היתר, שבהינתן המרחק בין מקום התקיפה לבין מיקום בית הכנסת אליו נמלט הנאשם; בהינתן מסלול התנועה עליו לא הייתה מחלוקת אמיתית; בהסתמך על זמן התקיפה המשוער (הקריאה למוקד 100 נפתחה בשעה 15:02, כך שהתקיפה בוצעה קודם לכן) וזמן הגעת הנאשם לבית הכנסת (נקלט במצלמת האבטחה בשעה הכניסה בשעה 15:12); בהסתמך על העובדה שבמצלמת אבטחה אחת בדרך נצפה הנאשם כשהוא רץ; ובהסתמך על דבריו של הנאשם עצמו שהעיד שלוקח לו לעבור מרחק של כ-1.6 ק"מ בין 10 דקות לרבע שעה (עמ' 36, ש' 24) - קבעתי שקיימת היתכנות לכך (יחד עם כלל הראיות האחרות שעומדות לחובת הנאשם) שהנאשם ביצע את התקיפה ונמלט לבית הכנסת בסד הזמנים הנ"ל.

3. בסופת פסקה 41 להכרעת הדין אמרתי את הדברים הבאים -

"[במאמר מוסגר אציין, שעל מנת לבחון האם אכן ניתן להגיע ממקום התקיפה לבית הכנסת, בהתאם למסלול המצוין במפה כמפורט בפיסקה 33 לעיל, בפרק זמן של 10-15 דקות, צעדתי בעצמי את המסלול המתואר, בהליכה מהירה ובריצה קלה, לפרקים, וחרף העובדה שעמדתי ברמזור אדום להולכי רגל בצומת הרחובות טשרניחובסקי-רמז למשך כ-45 שניות, השלמתי את המסלול ב-11:01 דקות. דהיינו, אם התקיפה בוצעה בשעה 15:00 (הדיווח למוקד 100 הועבר בשעה 15:02) והנאשם נצפה במצלמת האבטחה של בית הכנסת בשעה 15:12 - הדבר בהחלט אפשרי]."

4. על פסק דין הוגש ערעור מטעם ההגנה (ע"פ (מחוזי מרכז) 51497-11-21), ולאחר ששמע את טיעוני ב"כ הצדדים, החליט בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטים בורנשטיין, קרשן וגורמן), להחזיר את הדיון לבית משפט זה, וזאת מבלי לבטל את פסק הדין, כשהוא קובע -

"לאחר שמיעת טענות הצדדים החלטנו, בהתאם לסמכותנו הקבועה בסעיף 213(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, להחזיר את הדיון לבית המשפט קמא על מנת שישמע את טענות הצדדים בנוגע לממצאים בפסקה שמתחילה במלים "במאמר מוסגר" בסייפת סעיף 41 להכרעת הדין, שנקבעו מבלי שניתנה לצדדים ההזדמנות להתייחס אליהם.

בית המשפט קמא מתבקש לשמוע את טענות הצדדים בנוגע לממצאים אלה וכל ראיות שיבקשו להגיש בקשר לכך, ואחר זאת ישלים את הכרעת דינו כהבנתו.

עם השלמת הכרעת הדין, ובהתאם לאמור בה, יימשך הדיון בערעור.

יובהר כי בשלב הנוכחי לא מצאנו לבטל את פסק דינו של בית המשפט קמא והוא יעמוד בעינו" (החלטה מיום 25.4.22).

5. ביום 14.12.22 התקיים דיון במעמד הצדדים. בפתח הדיון הודיעו ב"כ הצדדים שהסכימו שיוגש שחזור מצולם שנערך על ידי ההגנה, שחזור במסגרתו צולם חברו של הנאשם כשהוא עושה את הדרך ממקום התקיפה לפתח בית כנסת אליו נכנס הנאשם לאחריה. הוגש דיסק און קי המתעד את השחזור (נ/8) וכן הוגשה מפה עם ציון המרחק והזמנים (נ/9). הצדדים ויתרו על העדת עדים מטעמים. בשחזור שנערך נטען שהמרחק הוא כ-1.66 ק"מ, וכי הזמן שלקח למבצע השחזור לעבור את המרחק הוא 13.59 דקות.

6. בהשלמת טיעון בעל-פה טענה התובעת שהשחזור שנערך על ידי ההגנה אינו מעלה ואינו מוריד וכי ההיתכנות שנקבעה בהכרעת הדין לגמיעת המרחק על ידי הנאשם בזמן האמור נותרה בעינה. כמו כן, נטען שהכרעת הדין אינה מעניקה משקל מכריע לזמנים (שאינם מדויקים, שכן איננו יודעים את מועד התקיפה המדויק ומסיקים לגביו מהשיחה למוקד 100; המסלול שעשה הנאשם ממקום התקיפה עד לבית הכנסת אף הוא משוער ולא בהכרח מדויק; וכך גם קצב הריצה של הנאשם אינו ידוע). משקיימים משתנים רבים, אך מסגרת הזמנים מתיישבת עם ביצוע העבירה על ידי הנאשם ואינה שוללת אותה - ובהינתן ממצאי מהימנות חד-משמעיים שנקבעו ביחס למתלונן, לרבות ראיות סיוע למכביר לגרסתו; ומאידך, בהינתן שגרסתו של הנאשם נדחתה כבלתי מהימנה והאליבי שמסר הופרך - טענה ב"כ המאשימה שאין לשנות מהכרעת הדין המרשיעה.

7. ב"כ הנאשם טען שההגנה אינה חולקת על המסלול שיוחס לנאשם בין מקום התקיפה לבית הכנסת; ההגנה אינה חולקת על העובדה שהתקיפה בוצעה לפני השעה 15:02 (השיחה למוקד 100) וכי הנאשם נצפה נכנס לבית הכנסת בשעה 15:12; ההגנה למעשה אף אינה חולקת על סד הזמנים שנקבע על ידי בית המשפט בסיפת פסקה 41 להכרעת הדין (עמ' 63, ש' 9).

ב"כ הנאשם מיקד טיעונו בעובדה שמצלמת האבטחה ברח' בלבן 5 קלטה את הנאשם בשעה 15:07, כאשר היא מרוחקת מבית הכנסת מרחק של כ-100 מטרים וטען שלא יתכן, אם הנאשם החל מנוסתו בשעה 15:00, שהגיע לרח' בלבן 5, המרוחק 100 מטרים מבית הכנסת, בשעה 15:07, ואילו לבית הכנסת הגיע בשעה 15:12.

עוד טען שלא יתכן שבית המשפט ביטל בהכרעת הדין, את מצלמת משפחת מדמון ברח' כנפי נשרים 2, אשר קלטה את הנאשם בשעה 14:55, כאשר אין חולק שהיא נמצאת בדרכו של הנאשם לבית הכנסת אליו הגיע בשעה 15:12, וקודם לכן הוא עבר במצלמת רח' בלבן 5 בשעה 15:07.

לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם להורות על זיכוי של הנאשם.

דין והכרעה

8. לאחר שצפיתי בשחזור שערכה ההגנה ובמפה שהגישה, ולאחר ששמעתי בסבלנות את טיעוני ב"כ הצדדים, באתי לכלל מסקנה שאין בראיות החדשות שהוגשו ובטיעונים שנשמעו כדי לשנות מתוצאת הכרעת הדין המרשיעה, ויש להותירה על כנה.

להלן נימוקיי:

א. למעשה, ב"כ הנאשם הצהיר שהוא לא תוקף את האמור בסיפת פסקה 41 להכרעת הדין. כלומר, ההגנה מסכימה ש**קיימת היתכנות** להגעה ממקום התקיפה לבית הכנסת, מרחק של כ-1.6 ק"מ, בכ-11 דקות. הדבר כלל אינו מפתיע, שכן הנאשם עצמו העיד על כך במסגרת עדותו בבית המשפט:

"ש. וכל זה בין 10 דקות לרבע שעה?"

ת. כן. בדיעבד אחרי המקרה אני והעו"ד שלי מדדנו את המסלול זה 1.6 ק"מ" (עמ' 36, ש' 23).

ב. השחזור שערכה ההגנה אינו משקף, בהכרח, את שאירע במציאות - **ראשית**, קצב ההליכה של המשחזור לא היה מהיר ולא משקף, בהכרח, את מהירות התנועה של הנאשם. המשחזור הלך לאורך כל השחזור, ולא רץ. לעומתו, הנאשם, שהינו מאמן כושר, נצפה באחת ממצלמות האבטחה כשהוא רץ (הנאשם עצמו אישר בעדותו שהוא רץ, כשתירץ זאת באבחנה רפואית של "מעי רגיז ושלפוחית רגיזה" (עמ' 36, ש' 28; עמ' 37, ש' 20; עמ' 41, ש' 30; עמ' 42, ש' 4). זאת ועוד, מדובר בנאשם ששניות קודם לכן הטיח בראשו של המתלונן אבן, מספר פעמים, וגרם לו לדימום מאסיבי, כך שבהחלט הגיוני שיברח במהירות מרבית מהמקום על מנת למלט נפשו, ולא ילך בהליכה נינוחה, כפי שנצפה המשחזור בשחזור; **שנית**, המשחזור נצפה כשהוא עומד ברמזור אדום כדקה וחצי. כאמור, כשמדובר בנאשם שעסוק בלמלט נפשו במהירות מזירת הפשע, סביר מאוד להניח שלא יעמוד ברמזור אדום, במעבר חציה, פרק זמן ארוך ומשמעותי של כדקה וחצי, במיוחד כאשר מדובר ביום שבת - ולא ביום חול, כפי שבוצע השחזור על

ידי ההגנה; **שלישית**, ברור שביום שבת תנועת כלי הרכב דלילה יותר מאשר ביום חול וכך גם קל יותר לעבור את הכביש, גם ברמזור אדום.

ג. כאמור, שעת התקיפה המדויקת אינה ידועה והיא משוערת, שכן השיחה למוקד 100 בוצעה בשעה 15:02, כך שסד הזמנים גמיש ונבדקת אך היתכנות הגעה ממקום התקיפה לבית הכנסת, היתכנות שאם מתקיימת מצטרפת ומחזקת את הראיות העיקריות שהן הן העומדות בבסיס הרשעתו של הנאשם בדין. נמצא שאם התקיפה אירעה סביב השעה 15:00 קיימת היתכנות להגעה ממקום התקיפה לבית הכנסת בשעה 15:12, בהינתן האמור בסיפא פסקה 41 להכרעת הדין ועדותו של הנאשם עצמו שהוא גומע מרחק של כ-1.6 ק"מ בזמן של בין 10 דקות לרבע שעה.

ד. האמור אינו סותר את העובדה שהנאשם נקלט במצלמת רח' בלבן 5 בשעה 15:07, דהיינו בשעה שעדיין מאפשרת לו להגיע ממקום התקיפה לנקודה זו (כשכאמור שעת התקיפה המדויקת אינה ידועה), בריצה שיכולה לאפיין התנהגות של אדם שביצע עבירה חמורה (והוא מאמן כושר) וממלט נפשו מזירת העבירה במהירות ובכל מחיר.

ה. העובדה שבין מצלמת רח' בלבן 5 (שם נקלט הנאשם בשעה 15:07) לבין מצלמת שער הכניסה לבית הכנסת (שם נקלט הנאשם בשעה 15:12) מרחק של כ-100 מטרים בלבד, אינה מעלה ואינה מורידה, שכן אין אנו יכולים לדעת מה עשה הנאשם באותם 100 מטרים, באיזו מהירות התקדם? האם עצר? האם הסדיר נשימה לפני כניסתו לבית הכנסת? ועוד כהנה התנהגויות שנמצאות בידיעתו הבלעדית של הנאשם.

ו. ולגבי מצלמת האבטחה שברח' כנפי נשרים 2 (משפחת מדמון), אשר ממוקמת בסמוך למצלמת האבטחה של שער הכניסה לבית הכנסת, ומטרים ספורים ממצלמת רח' בלבן 5, וקלטה את הנאשם, לכאורה, בשעה 14:55 - הרי שהתייחסות לגבי מצלמה זו, כמו גם ביקורת על דו"חות הפעולה ודו"חות סנכרון הזמנים של המצלמות הנוספות, ועל מחדלי החקירה, ניתנה במסגרת הכרעת הדין (ראה פסקאות 34-41, 55-56 להכרעת הדין).

9. באלה הדברים, כאמור, נמצא שקיימת היתכנות שהנאשם עשה את הדרך ממקום התקיפה עד לשער בית הכנסת בין 10 דקות לרבע שעה, כפי שאף העיד על עצמו, כאשר היות ושעת התקיפה אינה ידועה במדויק, אך ממוקמת סביב השעה 15:00 (השיחה למוקד 100 בוצעה ב-15:02), בהחלט יתכן שהנאשם נקלט במצלמת רח' בלבן בשעה 15:07, ולאחר מכן במצלמת שער הכניסה לבית הכנסת, המרוחקת כ-100 מטרים ממצלמת בלבן, בשעה 15:12.

10. כאמור, היתכנות זו אינה מהווה את המסד הראייתי העיקרי עליו נשענת הכרעת הדין, אלא מדובר בראיה מחזקת, כאשר הכרעת הדין נשענת, בין היתר, על האדנים הבאים:

- עדותו המהימנה של המתלונן, אשר זיהה את הנאשם כמי שתקף אותו ומסר לגביו פרט לבוש מוכמן (קפוצ'ון שחור) שיכול היה לדעת רק אם אכן ראה את הנאשם באותו היום, והרי הנאשם טען שכלל לא פגש בו באותו היום.

- אמרת קורבן אלימות של המתלונן שסיפר לעדים שהגיעו אליו מיד לאחר התקיפה שהנאשם הוא זה שתקף אותו וכן מסר תיאור לבושו.

- עדת ראיה שהבחינה בתוקף, אשר לבש בגדים דומים לאלה שלבש הנאשם, ובעל מבנה גוף דומה, כשהוא נמלט מן הזירה.

- עדי אליבי שנמצא שאינם מסייעים לגרסת הנאשם.

- דחיית גרסת הנאשם כבלתי מהימנה והתנהגות מפלילה מצדו עובר למעצרו.

11. לאור האמור לעיל, לא ראיתי לשנות מהכרעת הדין מיום 30.5.21. כפועל יוצא מכך, גם גזר הדין מיום 19.10.21 עומד בעינו.

12. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו, כמפורט בגזר הדין, ביום 2.2.23 בשעה 10:00.

התנאים שנקבעו בגזר הדין להבטחת התייצבותו של הנאשם למאסר ימשיכו לחול עד להתייצבותו לריצוי העונש.

זכות ערעור כחוק.

הצדדים ביקשו שההחלטה תינתן בהעדרם. על כן, המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.